

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Exercenda Si vires nullas virtus acquirit eundo,
virtus. Amittit rediens paulatim extincta priores.
 Ergo inter dubij tam dira pericula mundi
 Tam varios casus, nitendum est viribus amplis
 Ut satis angustum obseruent vestigia callem,
 Principio angustus fine est amplissimus ipso,
Quam angu Nec querēda alia est quæ in cœlū semita ducat.
sta porta et Arcta via est modo si verax seruator Iesus,
arcta est via Aeternęq; etiam porta est angusta salutis.
quæ ducit ad Et qui diffusam spatio laxante plateam
vitā. Matt. 7. Mundi confectans fallacia gaudia, currit:
 Strictior hunc carcer crudeli sorte ligabit.

CAPVT VIII.

TV modo da veniā qui te exhortatur amori.
 Currentēq; monet, quū vix tñ ipse sequatur.
 Quod si etiā tardus properantē currere gressus
 Incitat, vtcq; sequi nequeat, præcedere suadet:
 Fraternali haud dubium quin tu donabis amori.
 Nec iam a me instituenda venis, quæ iunior ortu
 Religione prior viuendi iura sacrafti:
 Annorumq; sequens meritorum sorte præisti.
 Quod si sacratae conuersio prima sororis
 Fratribus exemplum facta est & forma sequēdi:
 Grati

Grati animi librum hunc soror ò charissima testē
 Aere tibi frater grauiore obnoxius offert.
 Exigit alma fides etiamnum vt corde lubenti.
 Participata leuet fraternum sarcina pondus.
 Ergo isthæc valitura tuis confortibus æqui
 Consule: namq; alijs non hæc tibi scribimus vni:
 Virgineisq; tuo canimus sub nomine turmis.
 Par ergo est sponte ingressum ceruice fideli
 Sanctum ferre iugū, nec vincla in coniugis ire,
 Mundanas odisse vias: percurrere mundas:
 Illinc nolle thoros, hinc Christū quærere spōsum:
 Ignorare virum, foetus tamen edere tales
 Quos nunquā possit tristis tibi tollere casus:
 Sic nunquā orba gemes fœcundæ pignora vitæ:
 Nec viduam sponso metues supperesse, perenni
 Expers ipsa mali: nec te sententia tanget,
 Qua prolis mortisq; parens compellitur Eua
 Occisam pariens sobolem viuente reatu
 Plangere, quā sequitur quęcunq; obnoxia mater
 Quæ subiecta viro & dominū passura cubilis
 Seruit, in obsceno tolerans connubia lecto.
 Quæ captiua thori, nomen comportat inane
 Coniugis: vt vana dicatur imagine consors,
 k Sola

*Monasticen
 professe offi
 cium.*

*Matrimonij
 incōmoda.*

Sola subacta iugo non æquam ducere sortem.
 Et quum longa decem complent fastidia menses
 Perfectoq; grauis foetu distenditur aluus:
 Semina quæ patris fuerant, hæc pondera matri
 Infigunt duros vtero turgente dolores.

CAPVT IX.

ET quum luctato soluuntur viscera partu
 Carnis delitias immenso tormine pendit.
 Sed tamen hunc lenit dices fortasse dolorem
 Editus in lucem si viuat filius; atqui
 Contingit plerumq; gemens vt mortua fundat
 Pignora, deformem'ue emittat in aëra massam.
 Ne dicā quod monstra parit sepe horrida mater.
 Illud iam leuius quoties interuenit, ipsa
 Vt pereat tum sola parens, ac pondere fuso
 Emittat cum prole animam: quod forte leuatum
 Nutritumq; diu rapitur si funere pignus
 Vnica quod crebro spes respicit, hic perit omne
 Quod sibi conceptis spondebant gaudia curis;
 Omnibus id vero grauius si forte lauari
 Diuini expertem tenerum mors inuida natum
 Præripiat, dura generatum sorte gehennæ:
 Qui mox vt matris cessarit filius esse
 Perditionis